

Why Didn't the Ten Tribes Return?

Adina Sternberg

<u>1. שמואל א' י"א ח</u>	
וַיִּפְקְדֵם בְּבֶזֶק וַיְהִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַלְפֵי וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אַלְפֵי :	[Saul] mustered them in Bezek, and the Israelites numbered 300,000, the men of Judah 30,000.

<u>2. שמואל א' ט"ו ד</u>	
וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל אֶת־הָעַם וַיִּפְקְדֵם בְּטֵלַיִם מֵאֲתַיִם אַלְפֵי רִגְלֵי וְעֶשְׂרֵת אַלְפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה :	Saul mustered the troops and enrolled them at Telaim: 200,000 men on foot, and 10,000 men of Judah.

<u>3. מלכים ב' ט"ו</u>	
(כז) בְּשָׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ פְּקַח בְּרִמְלִיָּהוּ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה :	(27) In the fifty-second year of King Azariah of Judah, Pekah son of Remaliah became king over Israel and Samaria—for twenty years.
(כח) וַיַּעַשׂ הַרְעָה בְּעֵינֵי ה' לֹא סָר מִרְחֻטָּאוֹת יְרָבָעַם בְּרִגְבֹּט אֲשֶׁר הֲחֻטֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל :	(28) He did what was displeasing to the LORD; he did not depart from the sins which Jeroboam son of Nebat had caused Israel to commit.
(כט) בְּיָמֵי פְּקַח מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בָּא תִגְלַת פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּקַּח אֶת־עֵלוֹן וְאֶת־אֲבֵל בֵּית־מַעֲכָה וְאֶת־יָנוּחַ וְאֶת־קֶדֶשׁ וְאֶת־חֲצוֹר וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־הַגְּלִילָה כֹּל אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיִּגְלֵם אֶשּׁוּרָה :	(29) In the days of King Pekah of Israel, King Tiglath-pileser of Assyria came and captured Ijon, Abel-bethmaacah, Janoah, Kedesh, Hazor—Gilead, Galilee, the entire region of Naphtali; and he deported the inhabitants to Assyria.
(ל) וַיִּקְשָׁר־קֹשֶׁר הוֹשֵׁעַ בְּרֵאֵלָה עַל־פְּקַח בֶּן־רִמְלִיָּהוּ וַיִּכְהֹל וַיַּמִּיתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים לְיוֹתָם לְיוֹתָם בְּרַעְזָה :	(30) Hoshea son of Elah conspired against Pekah son of Remaliah, attacked him, and killed him. He succeeded him as king in the twentieth year of Jotham son of Uzziah.

<u>4. דברי הימים א' ה'</u>	
(כו) וַיִּמְעָלוּ בַּאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּזְנוּ אַחֲרַי אֱלֹהֵי עַמֵּי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם :	(26) But they trespassed against the God of their fathers by going astray after the gods of the peoples of the land, whom God had destroyed before them.
(כז) וַיַּעַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־רוּחַ פּוּל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וְאֶת־רוּחַ תִּלְגַּת־פִּילְנֶסֶר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיִּגְלֵם לְרֵאוּבֵנִי וְלְגָדִי וְלְחֻצֵי שֶׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְבִיֵאֵם לְחָלַח וְחָבוּר וְהָרָא וְנָהָר גּוֹזָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה :	(27) So the God of Israel roused the spirit of King Pul of Assyria—the spirit of King Tillegath-pilneser of Assyria—and he carried them away, namely, the Reubenites, the Gadites, and the half-tribe of Manasseh, and brought them to Halah, Habor, Hara, and the river Gozan, to this day.

<u>5. Assyrian document, 733 BCE</u>	
ארץ בית עמרי...חיילי [צבא]ו ... כל אנשיו ... [ל]אשור הובלתי. פקח מלכם ...והושע [כמלך] המלכתי עליהם. 10 כיכר זהב ... כיכר כסף [יחד עם רכונ]שם קבלתי מהם. [ואל] אשור הובלתי[ם]	The land of the House of Omri... His soldiers... All his men... To Assyria I led them. Pekach their king... And Hoshea as a king I crowned over them. Ten gold talents ... Silver talents together with their possessions I got from them. And to Assyria I let them.

6. מלכים ב' ט"ז	
<p>(א) בשנת שבע־עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אֲתוֹ בְּרִיּוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה:</p>	<p>(1) In the seventeenth year of Pekah son of Remaliah, Ahaz son of King Jotham of Judah became king.</p>
<p>(ב) בְּרַעְשָׁרִים שָׁנָה אֶחָד בְּמִלְכּוֹ וְשֵׁשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְלֹא־עָשָׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי ה' אֱ-לֹהָיו כְּדָוִד אָבִיו:</p>	<p>(2) Ahaz was twenty years old when he became king, and he reigned sixteen years in Jerusalem. He did not do what was pleasing to the LORD his God, as his ancestor David had done,</p>
<p>(ג) וַלְלֹךְ בְּדַרְךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת-בְּנוֹ הַעֲבִיר בְּאֵשׁ כְּתַעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ ה' אֶתְּם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:</p>	<p>(3) but followed the ways of the kings of Israel. He even consigned his son to the fire, in the abhorrent fashion of the nations which the LORD had dispossessed before the Israelites.</p>
<p>(ד) וַיִּזְבַּח וַיִּקְטֹרַךְ בַּבָּמֹת וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רֵעָנָו:</p>	<p>(4) He sacrificed and made offerings at the shrines, on the hills, and under every leafy tree.</p>
<p>(ה) אַזְּ יַעֲלֶה רַצִּין מֶלֶךְ־אַרָם וַפְּקַח בְּן־רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל רֹוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וַיִּצְרּוּ עַל־אַחָז וְלֹא יָכְלוּ לְהַלְחֵם:</p>	<p>(5) Then King Rezin of Aram and King Pekah son of Remaliah of Israel advanced on Jerusalem for battle. They besieged Ahaz, but could not overcome [him].</p>
<p>(ו) בַּעַת הַהִיא הָשִׁיב רַצִּין מֶלֶךְ־אַרָם אֶת־אֵילַת לְאַרָם וַיִּנְשַׁל אֶת־הַיְהוּדִים מֵאֵילוֹת וְאַרְמִים [וְאַדּוּמִים] בָּאוּ אֵילַת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:</p>	<p>(6) At that time King Rezin of Aram recovered Elath for Aram; he drove out the Judites from Elath, and Edomites came to Elath and settled there, as is still the case.</p>
<p>(ז) וַיִּשְׁלַח אֶחָז מַלְאָכִים אֶל־תִּגְלַת־פִּלְסֵר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר לֵאמֹר עֲבֹדָךְ וּבְנָךְ אָנֹכִי עֲלֶה וְהוֹשַׁעֲנִי מִכַּף מֶלֶךְ־אַרָם וּמִכַּף מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלַי:</p>	<p>(7) Ahaz sent messengers to King Tiglath-pileser of Assyria to say, "I am your servant and your son; come and deliver me from the hands of the king of Aram and from the hands of the king of Israel, who are attacking me.</p>
<p>(ח) וַיִּקַּח אֶחָז אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בַּיַּת ה' וּבְאֲצֻרוֹת בַּיַּת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ־אַשּׁוּר שְׁחָד:</p>	<p>(8) Ahaz took the gold and silver that were on hand in the House of the LORD and in the treasuries of the royal palace and sent them as a gift to the king of Assyria.</p>
<p>(ט) וַיִּשְׁמַע אֵלָיו מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶל־דַּמָּשֶׁק וַיִּתְּפֹשֶׁה וַיִּגְבַּהּ קִירָה וְאֶת־רַצִּין הִמִּית:</p>	<p>(9) The king of Assyria responded to his request; the king of Assyria marched against Damascus and captured it. He deported its inhabitants to Kir and put Rezin to death.</p>

7. מלכים ב' י"ז	
<p>(א) שְׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה לְאַחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ הוֹשֵׁעַ בְּרֵאֵלָה בְּשִׁמְרוֹן עַל־יִשְׂרָאֵל תִּשַׁע שָׁנִים:</p>	<p>(1) In the twelfth year of King Ahaz of Judah, Hoshea son of Elah became king over Israel in Samaria—for nine years.</p>
<p>(ב) וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי ה' רַק לֹא כַּמֶּלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו:</p>	<p>(2) He did what was displeasing to the LORD, though not as much as the kings of Israel who preceded him.</p>
<p>(ג) עָלָיו עָלָה שַׁלְמַנְסֵר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיְהִי־לוֹ הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיֵּשֶׁב לוֹ מִנְחָה:</p>	<p>(3) King Shalmaneser marched against him, and Hoshea became his vassal and paid him tribute.</p>
<p>(ד) וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אַשּׁוּר בְּהוֹשַׁע קֶשֶׁר אֲשֶׁר שָׁלַח מַלְאָכִים אֶל־סוּא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְלֹא־הֵעֵלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר כְּשִׁנָּה בְּשָׁנָה וַיַּעֲרָהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּאסְרֵהוּ בַּיַּת כְּלָא:</p>	<p>(4) But the king of Assyria caught Hoshea in an act of treachery: he had sent envoys to King So of Egypt, and he had not paid the tribute to the king of Assyria, as in previous years. And the king of Assyria arrested him and put him in prison.</p>

<p>(ה) וַיַּעַל מֶלֶךְ-אַשּׁוּר בְּכָל-הָאָרֶץ וַיֵּלַעל שְׁמֵרוֹן וַיִּצָר עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ שָׁנִים:</p>	<p>(5) Then the king of Assyria marched against the whole land; he came to Samaria and besieged it for three years.</p>
<p>(ו) בְּשָׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְהוֹשֵׁעַ לְכַד מֶלֶךְ-אַשּׁוּר אֶת-שְׁמֵרוֹן וַיִּגְלַל אֶת-יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה וַיֵּשֶׁב אֹתָם בַּחֲלַח וּבְחָבוֹר וּבְנָהָר גּוֹזָן וְעָרֵי מְדֵי:</p>	<p>(6) In the ninth year of Hoshea, the king of Assyria captured Samaria. He deported the Israelites to Assyria and settled them in Halah, at the [River] Habor, at the River Gozan, and in the towns of Media.</p>
<p>(ז) וַיְהִי כִּי-חָטְאוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלָה אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם מִיַּתְחַת יַד פַּרְעֹה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם וַיִּירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:</p>	<p>(7) This happened because the Israelites sinned against the LORD their God, who had freed them from the land of Egypt, from the hand of Pharaoh king of Egypt. They worshiped other gods.</p>

8. קִינּוֹת תְּשֻׁעָה בַּבַּב – שְׁמֵרוֹן קוֹל תַּתַּן

<p>שְׁמֵרוֹן קוֹל תַּתַּן: "מִצְאוּנִי עֲוֹנִי! לְאֶרֶץ אַחֲרַת יִצְאוּנִי בְּנִי!" וְאֶהְלִיבָה תִּזְעַק: "נִשְׂרָפוּ אַרְמוֹנַי!" וַתֹּאמֶר צִיּוֹן: "עֲזַבְנִי יְיָ!" לֹא לָךְ, אֶהְלִיבָה, חֹשֶׁב עֲנִיף כְּעִנְיִי. הַתְּמַשִּׁילִי שְׁבֵרָךְ (נִיֵּא: חֲלִיִּיךְ) לְשִׁבְרִי וְלַחֲלִיִּי? אֲנִי אֶהְלָה סוֹרָה בְּגִדְתִּי בְּקִשְׁיִי, וְקָם עָלַי כְּחֹשֶׁי וְעָנָה בִּי מְרִי, וְלִמְקַצֵּת הַיָּמִים שְׁלֹמֹתַי נִשְׁיִי, וְתִגְלַת פְּלֶאֶסֶר אָכַל אֶת פְּרִיִי, חֲמַדְתִּי פִּשֵׁט וְהִצִּיל אֶת עֲדָיִי, וְחָלַח וְחָבוֹר נִשָּׂא אֶת שְׁבִי. דְּמִי, אֶהְלִיבָה, וְאַל תִּבְכִּי כְּבִכְנִי! שְׁנַתֶּךָ אָרְכוּ, וְלֹא אָרְכוּ שָׁנֵי!" וְאֶהְלִיבָה תִּזְעַק: "נִשְׂרָפוּ אַרְמוֹנַי!" וַתֹּאמֶר צִיּוֹן: "עֲזַבְנִי יְיָ!" מְשִׁיבָה אֶהְלִיבָה: אֲנִי כֹּן נִעְקַשְׁתִּי, וּבְאַלְלוּף נְעוּרֵי כְּאֶהְלָה בְּגִדְתִּי. דְּמִי, אֶהְלָה, כִּי נִגְוִי זְכָרְתִּי! נִדְדַתְּ אֶת אַחֲתִי, וְרַבּוֹת נִדְדַתִּי. הִנֵּה, בְּיַד הַכַּשְׂדִּים פְּעַמִּים נִלְכַּדְתִּי, וּשְׁבִיָּה עָנִיָּה לְבָבֶל נִרְדַּתִּי, וְנִשְׂרָף הַהֵיכָל אֲשֶׁר בּוֹ נִכְבַּדְתִּי, וְלִשְׁבָעִים שָׁנָה בְּבָבֶל נִפְקַדְתִּי, וְשָׁבְתִי לְצִיּוֹן עוֹד וְהֵיכָל יִסְדַּתִּי, גַּם זֹאת הַפְּעַם מַעֲט לֹא עֲמַדְתִּי, עַד לְקַחְנִי אֱדוֹם וְכִמְעַט אֲבַדְתִּי, וְעַל כָּל הָאֲרָצוֹת נִפְצוּ הַמּוֹנִי!</p>	<p>Samaria lifts up her voice: "My Iniquities have found me out! My children have gone from me to another land!" And Ohaliba (Jerusalem) cries: "My palaces are burnt down" And Zion says: "The Lord has forsaken me" It is not for you Ohaliba to regard your pain as mine. Can you compare your misfortune to my misfortune and sickness? I, rebellious Ohala dealt treacherously in my stubbornness, my sin rose up against me, and my rebelliousness testified against me, and at the end of time, I paid my debts, for Tiglat Pileser consumed my fruits, and he stripped me of my valuables and took away my ornaments, he carried away my captivity to Calah and Chabor. (Therefore) be silent, Ohaliba, and weep not as I do. Your years were prolonged but not mine! And Ohaliba (Jerusalem) cries: "My palaces are burnt down" And Zion says: "The Lord has forsaken me" Ohaliba answers: I too was perverse and like (you) Ohala, I betrayed my friend of my youth. Be silent, Ohala, for I do recall my sorrow! You wandered about but once, I many times. Twice was I captured by the Chaldees, and as a wretched captive I went down to Babylon, and the Temple wherein I was glorified was burnt down, and when after seventy years in Babylon I was remembered by G-d, and did return to Zion once more, and founded the Temple a (second) time, even then I did not stay long before Edom took me away, and I almost perished, and my multitudes were scattered all over the land.</p>
--	---

9. מִשְׁנֵה סַנְהֲדְרֵין פִּרְקֵי מִשְׁנֵה ג

<p>עשרת השבטים אינן עתידין לחזור שנאמר (דברים כט, כז) וישליכם אל ארץ אחרת כיום הזה מה היום הזה הולך ואינו חוזר. אף הם הולכים ואינם חוזרים. דברי רבי עקיבא.</p>	<p>The ten tribes will not return [to the Land of Israel], for it is said, "And He cast them into another land, as is this day" (Deuteronomy 29:2: just as the day goes and does not return, so they too went and will not return: according to the words of Rabbi Akiba. Rabbi Eliezer says: "As is this day' just as the</p>
--	--

רבי אליעזר אומר מה היום מאפיל ומאיר, אף עשרת השבטים שאפל להן כך עתיד להאיר להן:	day darkens and then becomes light again, so the ten tribes even as it went dark for them, so will it in the future become light for them.
---	--

10. עמוס ו'	
(יא) כִּי־הִנֵּה ה' מִצֹּהַ וְהִנֵּה הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסִיסִים וְהַבַּיִת הַקָּטָן בְּקַעִים:	For the LORD will command, And the great house shall be smashed to bits, And the little house to splinters.

11. מלכים ב' כ"ד	
(ח) בְּרִשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹיָכִין בָּמֶלֶכְו וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת־אֵלְנָתָן מִירוּשָׁלַם:	(8) Jehoiachin was eighteen years old when he became king, and he reigned three months in Jerusalem; his mother's name was Nehushta daughter of Elnathan of Jerusalem.
(ט) וַיַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינֵי ה' כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו:	(9) He did what was displeasing to the LORD, just as his father had done.
(י) בָּעֵת הַהִיא עָלָה [עֲלוּ] עֲבָדֵי נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַתִּבֵּא הָעִיר בְּמָצוֹר:	(10) At that time, the troops of King Nebuchadnezzar of Babylon marched against Jerusalem, and the city came under siege.
(יא) וַיָּבֹא וַיִּבְרַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַל־הָעִיר וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ:	(11) King Nebuchadnezzar of Babylon advanced against the city while his troops were besieging it.
(יב) וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה עִלְמָלְךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ וְעַבְדָּיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשַׁנַּת שְׁמֹנֶה לְמַלְכוֹ:	(12) Thereupon King Jehoiachin of Judah, along with his mother, and his courtiers, commanders, and officers, surrendered to the king of Babylon. The king of Babylon took him captive in the eighth year of his reign.
(יג) וַיֹּצֵא מִשָּׁם אֶת־כָּל־אֲצִרוֹת בַּיִת ה' וְאֲצִרוֹת בַּיִת הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצָץ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּהִיבֵל יְהוָה בְּאֲשֶׁר דָּבַר ה':	(13) He carried off from Jerusalem all the treasures of the House of the LORD and the treasures of the royal palace; he stripped off all the golden decorations in the Temple of the LORD—which King Solomon of Israel had made—as the LORD had warned.
(יד) וְהִגְלָה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶת־כָּל־גִּבּוֹרֵי הַחַיִל עֹשֵׂה [עֹשֶׂרֶת] אֲלָפִים גּוֹלָה וְכָל־הַחֲרָשׁ וְהַמְּסַגֵּר לֹא נִשְׁאַר זֹלָת דָּלָת עִם־הָאָרֶץ:	(14) He exiled all of Jerusalem: all the commanders and all the warriors—ten thousand exiles—as well as all the craftsmen and smiths; only the poorest people in the land were left.
(טו) וַיִּגַּל אֶת־יְהוֹיָכִין בְּבָבֶל וְאֶת־אִמּוֹ וְאֶת־נְשָׁיו וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֶת־אֲוִלֵי [אֵילָן] הָאָרֶץ הוֹלִיךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבָבֶל:	(15) He deported Jehoiachin to Babylon; and the king's wives and officers and the notables of the land were brought as exiles from Jerusalem to Babylon.
(טז) וְאֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַחַיִל שְׁבַעַת אֲלָפִים וְהַחֲרָשׁ וְהַמְּסַגֵּר אֲלֹף הַכֹּל גִּבּוֹרִים עֹשֵׂי מְלָחְמָה וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ־בָּבֶל גּוֹלָה בְּבָבֶל:	(16) All the able men, to the number of seven thousand—all of them warriors, trained for battle—and a thousand craftsmen and smiths were brought to Babylon as exiles by the king of Babylon.

(יז) וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־מַתְתַּנְיָה דָּדוֹ תַּחְתָּיו וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ צְדַקְיָהוּ:	(17) And the king of Babylon appointed Mattaniah, Jehoiachin's uncle, king in his place, changing his name to Zedekiah.
---	---

12. ירמיהו כ"ג

(כג) יִשְׁבְּתִי [יִשְׁבְּתִי] בְּלִבְנוֹן מִקְנַנְתִּי [מִקְנַנְתִּי] בְּאֲרָזִים מֵהַיַּחְנִית בְּבִאֲלָךְ חֲבָלִים חֵיל כְּלִידָה:	(23) You who dwell in Lebanon, Nestled among the cedars, How much grace will you have When pains come upon you, Travail as in childbirth!
(כד) חִי־אֲנִי נְאֻם־ה' כִּי אִם־יְהִיֶּה כְּנִיחוֹ בְּרִי־הַיְּזָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה חוֹתֵם עַל־יָד מִיָּגִי כִּי מִשָּׁם אֶתְקַנֶּנְךָ:	(24) As I live—declares the LORD—if you, O King Coniah, son of Jehoiakim, of Judah, were a signet on my right hand, I would tear you off even from there.
(כה) וַיְתַתִּיד בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשֶׁךָ וּבְיַד אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד הַכַּשְׂדִּים:	(25) I will deliver you into the hands of those who seek your life, into the hands of those you dread, into the hands of King Nebuchadrezzar of Babylon and into the hands of the Chaldeans.
(כו) וַהֲטַלְתִּי אֶתְךָ וְאֶת־אִמְךָ אֶשֶׁר יִלְדְּתָךְ עַל הָאָרֶץ אֲחֵרֶת אֲשֶׁר לֹא יִלְדְּתֶם שָׁם וְשָׁם תָּמוּתוּ:	(26) I will hurl you and the mother who bore you into another land, where you were not born; there you shall both die.
(כז) וְעַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הֵם מִנְשָׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לָשׁוּב שָׁם שָׁמָּה לֹא יָשׁוּבוּ:	(27) They shall not return to the land that they yearn to come back to.
(כח) הֲעֵצָב נְבוֹזָה נְפוּץ הָאִישׁ הַזֶּה כְּנִיחוֹ אִם־כְּלִי אֵין חֶפֶץ בּוֹ מִדּוֹעַ הוֹטְלוֹ הוּא וְזָרְעוֹ וְהִשְׁלָכוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ:	(28) Is this man Coniah A wretched broken pot, A vessel no one wants? Why are he and his offspring hurled out, And cast away in a land they knew not?
(כט) אָרֶץ אָרֶץ אָרֶץ שְׁמַעִי דְבַר־ה':	(29) O land, land, land, Hear the word of the LORD!
(ל) כֹּה אָמַר ה' כִּתְּבוּ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי גֵבֶר לֹא־יִצְלַח בְּיָמָיו כִּי לֹא יִצְלַח מִזְרְעוֹ אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא דָוִד וּמִשָּׁל עוֹד בִּיהוּדָה:	(30) Thus said the LORD: Record this man as without succession, One who shall never be found acceptable; For no man of his offspring shall be accepted To sit on the throne of David And to rule again in Judah.

13. ירמיהו י"ג

(יח) אָמַר לְמֶלֶךְ וּלְקִבְיָהּ הַשְּׁפִילוּ שָׁבוּ כִּי יָרַד מִרְאֲשׁוֹתֵיכֶם עֲטָרֹת תִּפְאָרְתְּכֶם:	(18) Say to the king and the queen mother, "Sit in a lowly spot; For your diadems are abased, Your glorious crowns."
(יט) עָרֵי הַנֶּגֶב סֻגְרוּ וְאֵין פֶּתַח הַגִּלְתִּי יְהוּדָה כָּלָה הַגִּלְתִּי שְׁלוּמִים:	(19) The cities of the Negev are shut, There is no one to open them; Judah is exiled completely, All of it exiled.

14. ירמיהו כ"ד

(א) הִרְאֵנִי ה' וְהִנֵּה שְׁנֵי דוּדָאֵי תְּאֵנִים מוּעָדִים לִפְנֵי הַיְכָל ה' אַחֲרֵי הַגְּלוּת נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־יְכַנְיָהוּ בֶן־	(1) The LORD showed me two baskets of figs, placed in front of the Temple of the LORD. This was after King
--	--

<p>יְהוֹיָכִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה וְאֶת־הַחֲרָשׁ וְאֶת־הַמְּסַגֵּר מִירוּשָׁלַם וַיָּבֵאם בָּבֶל:</p>	<p>Nebuchadrezzar of Babylon had exiled King Jeconiah son of Jehoiakim of Judah, and the officials of Judah, and the craftsmen and smiths, from Jerusalem, and had brought them to Babylon.</p>
<p>(ב) הַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים טֹבוֹת מְאֹד וְהַדּוּד הַשֵּׁנִי הַרְעוּת וְהַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים רְעוּת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תֵאכְלָנָה מֵרַע: (ס)</p>	<p>(2) One basket contained very good figs, like first-ripened figs, and the other basket contained very bad figs, so bad that they could not be eaten.</p>
<p>(ג) וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי מֵה־אֲתָה רֹאֵה יְרֵמְיָהוּ וַאֲמַר תְּאֵנִים הַטֹּבוֹת הַטֹּבוֹת טֹבוֹת מְאֹד וְהַרְעוּת רְעוּת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תֵאכְלָנָה מֵרַע:</p>	<p>(3) And the LORD said to me, "What do you see, Jeremiah?" I answered, "Figs—the good ones are very good, and the bad ones very bad, so bad that they cannot be eaten."</p>
<p>(ד) וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:</p>	<p>(4) Then the word of the LORD came to me:</p>
<p>(ה) כֹּה־אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת הַאֵלֶּה בְּרֹאֲכִיר אֶת־גְּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶרֶץ כַּשְׂדִּים לְטוֹבָה:</p>	<p>(5) Thus said the LORD, the God of Israel: As with these good figs, so will I single out for good the Judean exiles whom I have driven out from this place to the land of the Chaldeans.</p>
<p>(ו) וְשִׁמְתִי עֵינַי עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה וְהִשְׁבַּתִּים עֲלֵהֶם אֶרֶץ הַזֹּאת וְבִנְיָתִים וְלֹא אֶהְרָס וְנִטְעָתִים וְלֹא אֶתּוֹשׁ:</p>	<p>(6) I will look upon them favorably, and I will bring them back to this land; I will build them and not overthrow them; I will plant them and not uproot them.</p>
<p>(ז) וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב לְדַעַת אֶת־יְיָ אֱנִי יְהוָה וְהִיוּ־לִי לְעַם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לֹא־לֵהִים כִּי־יָשׁוּבוּ אֵלַי בְּכָל־לֵבָם:</p>	<p>(7) And I will give them the understanding to acknowledge Me, for I am the LORD. And they shall be My people and I will be their God, when they turn back to Me with all their heart.</p>
<p>(ח) וְכִתְּאֵנִים הַרְעוּת אֲשֶׁר לֹא־תֵאכְלָנָה מֵרַע כִּי־כֹה אָמַר ה' בְּנֹ אֶתְּוֹ אֶת־צְדָקָתוֹ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו וְאֶת־שְׂאֵרֵי יְרוּשָׁלַם הַנִּשְׁאָרִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:</p>	<p>(8) And like the bad figs, which are so bad that they cannot be eaten—thus said the Lord—so will I treat King Zedekiah of Judah and his officials and the remnant of Jerusalem that is left in this land, and those who are living in the land of Egypt:</p>
<p>(ט) וְנָתַתִּים לְזוּעָה [לְזוּעָה] לְרַעָה לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ לְחָרָפָה וְלַמְשָׁל לְשִׁנְיָנָה וְלַקְלָלָה בְּכָל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר־אֲדִיתֶם שָׁם:</p>	<p>(9) I will make them a horror—an evil—to all the kingdoms of the earth, a disgrace and a proverb, a byword and a curse in all the places to which I banish them.</p>
<p>(י) וְשִׁלַּחְתִּי בָם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־הָרָעַב וְאֶת־הַדָּבָר עַד־תִּמָּס מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם וְלְאֲבוֹתֵיהֶם:</p>	<p>(10) I will send the sword, famine, and pestilence against them until they are exterminated from the land that I gave to them and their fathers.</p>

15. מלכים ב' כ"ה

<p>(כז) וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְגְלוֹת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשֶׁבַע לַחֹדֶשׁ נִשָּׂא אֶוִיל מֶרְדַּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשָׁנַת מָלְכוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבַּיִת כְּלָא:</p>	<p>(27) In the thirty-seventh year of the exile of King Jehoiachin of Judah, on the twenty-seventh day of the twelfth month, King Evilmerodach of Babylon, in the year he became king, took note of King Jehoiachin of Judah and released him from prison.</p>
<p>(כח) וַיְדַבֵּר אֵתּוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כִּסֵּי הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֵתּוֹ בְּבָבֶל:</p>	<p>(28) He spoke kindly to him, and gave him a throne above those of other kings who were with him in Babylon.</p>

(כט) וְשָׁמָּה אֶת בְּגָדֵי כְלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תְּמִיד לְפָנָיו כְּלִימֵי חַיָּו: תְּמִיד לְפָנָיו כְּלִימֵי חַיָּו:	(29) His prison garments were removed, and [Jehoiachin] received regular rations by his favor for the rest of his life.
(ל) וְאֶרְחֻתוֹ אֶרְחֻת תְּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו: הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו:	(30) A regular allotment of food was given him at the instance of the king—an allotment for each day—all the days of his life.

<u>16. דברי הימים ב' ל'</u>	
(א) וַיִּשְׁלַח וַיְחַזְקֵהוּ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וְגַם־אֶרְצוֹת כְּתַב עַל־אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה לְבֹא לְבֵית־ה' בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַה' אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח וַיְחַזְקֵהוּ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וְגַם־אֶרְצוֹת כְּתַב עַל־אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה לְבֹא לְבֵית־ה' בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַה' אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל:	(1) Hezekiah sent word to all Israel and Judah; he also wrote letters to Ephraim and Manasseh to come to the House of the LORD in Jerusalem to keep the Passover for the LORD God of Israel.
(ב) וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וּשְׂרָיו וְכָל־הַקְּהָל בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי: וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וּשְׂרָיו וְכָל־הַקְּהָל בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי:	(2) The king and his officers and the congregation in Jerusalem had agreed to keep the Passover in the second month,
(ג) כִּי לֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת בְּעֵת הַהִיא כִּי הִכְהִינִים לֹא־הִתְקַדְּשׁוּ לְמִדֵּי וְהָעָם לֹא־נֶאֱסָפוּ לִירוּשָׁלַם: כִּי לֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת בְּעֵת הַהִיא כִּי הִכְהִינִים לֹא־הִתְקַדְּשׁוּ לְמִדֵּי וְהָעָם לֹא־נֶאֱסָפוּ לִירוּשָׁלַם:	(3) for at the time, they were unable to keep it, for not enough priests had sanctified themselves, nor had the people assembled in Jerusalem.
(ד) וַיִּישֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי כָּל־הַקְּהָל: וַיִּישֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי כָּל־הַקְּהָל:	(4) The king and the whole congregation thought it proper
(ה) וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִבְּעֵרֶשֶׁת וְעַד־דָּן לְבֹא לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַה' אֱ-לֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא לָרַב עָשׂוּ כְּכָתוּב: וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִבְּעֵרֶשֶׁת וְעַד־דָּן לְבֹא לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַה' אֱ-לֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא לָרַב עָשׂוּ כְּכָתוּב:	(5) to issue a decree and proclaim throughout all Israel from Beer-sheba to Dan that they come and keep the Passover for the LORD God of Israel in Jerusalem—not often did they act in accord with what was written.
(ו) וַיֵּלְכוּ הַרְצִיִם בְּאֶרְצוֹת מִיַּד הַמֶּלֶךְ וּשְׂרָיו בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וּכְמִצְוֹת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אֵלַיִהוּ אֱ-לֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וַיִּשְׁבּוּ אֶל־הַפְּלִטָה הַנִּשְׁאָרָה לָכֶם מִכַּף מַלְכֵי אַשּׁוּר: וַיֵּלְכוּ הַרְצִיִם בְּאֶרְצוֹת מִיַּד הַמֶּלֶךְ וּשְׂרָיו בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וּכְמִצְוֹת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אֵלַיִהוּ אֱ-לֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וַיִּשְׁבּוּ אֶל־הַפְּלִטָה הַנִּשְׁאָרָה לָכֶם מִכַּף מַלְכֵי אַשּׁוּר:	(6) The couriers went out with the letters from the king and his officers through all Israel and Judah, by order of the king, proclaiming, "O you Israelites! Return to the LORD God of your fathers, Abraham, Isaac, and Israel, and He will return to the remnant of you who escaped from the hand of the kings of Assyria.
(ז) וְאַל־תִּהְיוּ כַּאֲבוֹתֵיכֶם וּכְאֲחֵיכֶם אֲשֶׁר מְעַלּוּ בַה' אֱ-לֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לְשִׁמָּה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים: וְאַל־תִּהְיוּ כַּאֲבוֹתֵיכֶם וּכְאֲחֵיכֶם אֲשֶׁר מְעַלּוּ בַה' אֱ-לֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לְשִׁמָּה כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים:	(7) Do not be like your fathers and brothers who trespassed against the LORD God of their fathers and He turned them into a horror, as you see.
(ח) עֲתָה אֲלִיתְקַשׁוּ עֲרַפְכֶם כַּאֲבוֹתֵיכֶם תִּנְוֶיְדָה לַה' וּבֹאוּ לְמִקְדָּשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ לְעוֹלָם וְעַבְדוּ אֹתִיהוּ אֱ-לֹהֵיכֶם וַיִּשָּׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ: עֲתָה אֲלִיתְקַשׁוּ עֲרַפְכֶם כַּאֲבוֹתֵיכֶם תִּנְוֶיְדָה לַה' וּבֹאוּ לְמִקְדָּשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ לְעוֹלָם וְעַבְדוּ אֹתִיהוּ אֱ-לֹהֵיכֶם וַיִּשָּׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ:	(8) Now do not be stiffnecked like your fathers; submit yourselves to the LORD and come to His sanctuary, which He consecrated forever, and serve the LORD your God so that His anger may turn back from you.
(ט) כִּי בְשׁוּבְכֶם עֲלֵיהוּ אֲחֵיכֶם וּבְנֵיכֶם לְרַחֲמִים לְפָנָי שׁוּבֵיהֶם וְלָשׁוּב לְאַרְצָהּ הַזֹּאת בְּיַחַד וְרַחֲמוֹת ה' אֱ-לֹהֵיכֶם וְלֹא יִסִּיר פָּנָיו מִכֶּם אִם־תָּשׁוּבוּ אֵלָיו: כִּי בְשׁוּבְכֶם עֲלֵיהוּ אֲחֵיכֶם וּבְנֵיכֶם לְרַחֲמִים לְפָנָי שׁוּבֵיהֶם וְלָשׁוּב לְאַרְצָהּ הַזֹּאת בְּיַחַד וְרַחֲמוֹת ה' אֱ-לֹהֵיכֶם וְלֹא יִסִּיר פָּנָיו מִכֶּם אִם־תָּשׁוּבוּ אֵלָיו:	(9) If you return to the LORD, your brothers and children will be regarded with compassion by their captors, and will return to this land; for the LORD your God is gracious and merciful; He will not turn His face from you if you return to Him."
(י) וַיְהִי וַיִּהְיוּ הַרְצִיִם עֹבְרִים מֵעִיר אֶל־עִיר בְּאֶרְצֵי־אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְעַד־זְבֻלֹן וַיְהִי וּמִשְׁחִיקִים עֲלֵיהֶם וּמְלַעְגִים בָּם: וַיְהִי וַיִּהְיוּ הַרְצִיִם עֹבְרִים מֵעִיר אֶל־עִיר בְּאֶרְצֵי־אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְעַד־זְבֻלֹן וַיְהִי וּמִשְׁחִיקִים עֲלֵיהֶם וּמְלַעְגִים בָּם:	(10) As the couriers passed from town to town in the land of Ephraim and Manasseh till they reached Zebulun, they were laughed at and mocked.

(יא) אֲדָמָנָשִׁים מְאַשֶׁר וּמְנַשֶׁה וּמְזַבְלֹון נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלַם : (יא) אֲדָמָנָשִׁים מְאַשֶׁר וּמְנַשֶׁה וּמְזַבְלֹון נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלַם :	(11) Some of the people of Asher and Manasseh and Zebulun, however, were contrite, and came to Jerusalem.
(יב) גַּם בִּיהוּדָה הִיְתָה יַד הָאֱ-לֹהִים לְתֵת לָהֶם לֵב אֶחָד לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים בְּדִבְרֵי ה': (יב) גַּם בִּיהוּדָה הִיְתָה יַד הָאֱ-לֹהִים לְתֵת לָהֶם לֵב אֶחָד לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים בְּדִבְרֵי ה' :	(12) The hand of God was on Judah, too, making them of a single mind to carry out the command of the king and officers concerning the ordinance of the LORD.
(יג) וַיֵּאסְפוּ יְרוּשָׁלַם עַם-רַב לַעֲשׂוֹת אֶת־חַג הַמַּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי קֹהֶל לְרַב מְאֹד : (יג) וַיֵּאסְפוּ יְרוּשָׁלַם עַם-רַב לַעֲשׂוֹת אֶת־חַג הַמַּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי קֹהֶל לְרַב מְאֹד :	(13) A great crowd assembled at Jerusalem to keep the Feast of Unleavened Bread in the second month, a very great congregation.

17. דברי הימים ב' ל"ד	
(א) בְּרִשְׁמוֹנָה שָׁנַיִם יָאֵשִׁיחוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם : (א) בְּרִשְׁמוֹנָה שָׁנַיִם יָאֵשִׁיחוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם :	(1) Josiah was eight years old when he became king, and he reigned thirty-one years in Jerusalem.
(ב) וַיַּעַשׂ הַיְשָׁר בְּעֵינֵי ה' וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו וְלֹא־סָר יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ : (ב) וַיַּעַשׂ הַיְשָׁר בְּעֵינֵי ה' וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו וְלֹא־סָר יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ :	(2) He did what was pleasing to the LORD, following the ways of his father David without deviating to the right or to the left.
(ג) וּבְשִׁמוֹנָה שָׁנַיִם לְמַלְכוֹ וְהוּא עוֹדֹנוּ נָעַר הַחַל לְדָרוֹשׁ לֹא-לֵהי דָוִד אָבִיו וּבְשִׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה הַחַל לְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם מִן־הַבַּמֹּת וְהַאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת : (ג) וּבְשִׁמוֹנָה שָׁנַיִם לְמַלְכוֹ וְהוּא עוֹדֹנוּ נָעַר הַחַל לְדָרוֹשׁ לֹא-לֵהי דָוִד אָבִיו וּבְשִׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה הַחַל לְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם מִן־הַבַּמֹּת וְהַאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת :	(3) In the eighth year of his reign, while he was still young, he began to seek the God of his father David, and in the twelfth year he began to purge Judah and Jerusalem of the shrines, the sacred posts, the idols, and the molten images.
(ד) וַיִּנְתְּצוּ לְפָנָיו אֶת מִזְבְּחוֹת הַבַּעַלִּים וְהַחֲמֻנִים אֲשֶׁר־לְמַעַלָּה מֵעֲלֵיהֶם גָּדַע וְהַאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת שָׁבַר וְהִדֹּק וַיִּזְרַק עַל־פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזֹּבְחִים לָהֶם : (ד) וַיִּנְתְּצוּ לְפָנָיו אֶת מִזְבְּחוֹת הַבַּעַלִּים וְהַחֲמֻנִים אֲשֶׁר־לְמַעַלָּה מֵעֲלֵיהֶם גָּדַע וְהַאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת שָׁבַר וְהִדֹּק וַיִּזְרַק עַל־פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזֹּבְחִים לָהֶם :	(4) At his bidding, they demolished the altars of the Baals, and he had the incense stands above them cut down; he smashed the sacred posts, the idols, and the images, ground them into dust, and strewed it onto the graves of those who had sacrificed to them.
(ה) וַעֲצָמוֹת כֹּהֲנִים שָׂרַף עַל־מִזְבְּחוֹתֵיהֶם [מִזְבְּחוֹתָם] וַיְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יְרוּשָׁלַם : (ה) וַעֲצָמוֹת כֹּהֲנִים שָׂרַף עַל־מִזְבְּחוֹתֵיהֶם [מִזְבְּחוֹתָם] וַיְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יְרוּשָׁלַם :	(5) He burned the bones of priests on their altars and purged Judah and Jerusalem.
(ו) וּבְעָרֵי מְנַשֶׁה וְאֶפְרַיִם וְשִׁמְעוֹן וְעַד־נַפְתָּלִי בַּהַר בְּתֵיהֶם [בְּחַרְבַּתֵּיהֶם] סָבִיב : (ו) וּבְעָרֵי מְנַשֶׁה וְאֶפְרַיִם וְשִׁמְעוֹן וְעַד־נַפְתָּלִי בַּהַר בְּתֵיהֶם [בְּחַרְבַּתֵּיהֶם] סָבִיב :	(6) In the towns of Manasseh and Ephraim and Simeon, as far as Naphtali, [lying] in ruins on every side.

18. בבלי מגילה דף יד עמוד ב	
ויאשיה גופיה, היכי שביק ירמיה, ומשדר לגבה? אמרי דבי רבי שילא: מפני שהנשים רחמניות הן ויאשיה גופיה, היכי שביק ירמיה, ומשדר לגבה? אמרי דבי רבי שילא: מפני שהנשים רחמניות הן	The Gemara asks: But how could Josiah himself ignore Jeremiah and send emissaries to Huldah? The Sages of the school of Rabbi Sheila say: Because women are more compassionate, and he hoped that what she would tell them would not be overly harsh.
ר' יוחנן אמר: ירמיה לא הוה התם, שהלך להחזיר עשרת השבטים. ומנלן דאהדור? דכתיב (יחזקאל ז, יג) כי המוכר אל הממכר לא ישוב, אפשר יובל בטל ונביא מתנבא עליו שיבטל? אלא מלמד שירמיה החזירן. ר' יוחנן אמר: ירמיה לא הוה התם, שהלך להחזיר עשרת השבטים. ומנלן דאהדור? דכתיב (יחזקאל ז, יג) כי המוכר אל הממכר לא ישוב, אפשר יובל בטל ונביא מתנבא עליו שיבטל? אלא מלמד שירמיה החזירן.	Rabbi Yoḥanan said a different answer: Jeremiah was not there at the time, because he went to bring back the ten tribes from their exile. And from where do we derive that he brought them back? As it is written: "For the seller shall not return to that which he has sold" (Ezekiel 7:13), i.e., Ezekiel prophesied that in the future the Jubilee Year would no longer be in effect. Now is it possible that the

	Jubilee had already been annulled? Rather, this teaches that Jeremiah brought back the ten tribes from their exile.
ויאשיהו בן אמון מלך עליהו. דכתיב (מלכים ב כג, יז) ויאמר מה הציון הלו אשר אני רואה? ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בבית אל. וכי מה טיבו של יאשיהו על המזבח בבית אל אלא מלמד שיאשיהו מלך עליהו. רב נחמן אמר מהכא (הושע ו, יא) גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי.	And Josiah the son of Amon ruled over the ten tribes, as it is written: "Then he said: What monument is that which I see? And the men of the city told him, It is the tomb of the man of God who came from Judah and proclaimed these things that you have done against the altar of Bethel" (II Kings 23:17). Now what connection did Josiah, king of Judea, have with the altar at Bethel, a city in the kingdom of Israel? Rather, this teaches that Josiah ruled over the ten tribes of Israel. Rav Nahman said: Proof that the tribes returned may be adduced from the verse here: "Also, O Judah, there is a harvest appointed for you, when I would return the captivity of My people"(Hosea 6:11), which indicates that they returned to their places.

19. יחזקאל י"א

(יד) וַיְהִי דְבַר־ה' אֵלַי לֵאמֹר:	(14) Then the word of the LORD came to me:
(טו) בְּרֹאדָם אֶחָיד אֶחָיד אֲנִשִּׁי גְאֻלְתֶּךָ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּה אֲשֶׁר אָמְרוּ לָהֶם יִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם רְחֻקוֹ מֵעַל ה' לָנוּ הִיא נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה:	(15) "O mortal, [I will save] your brothers, your brothers, the men of your kindred, all of that very House of Israel to whom the inhabitants of Jerusalem say, 'Keep far from the LORD; the land has been given as a heritage to us.'
(טז) לָכֵן אָמַר כֹּה־אָמַר ה' אֱלֹהִים כִּי הֲרַחֲקִיתִם בְּגוֹלִים וְכִי הִפְצִיתִם בְּאֶרְצוֹת וְאֶהְיֶה לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מֵעַט בְּאֶרְצוֹת אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם:	(16) Say then: Thus said the Lord GOD: I have indeed removed them far among the nations and have scattered them among the countries, and I have become to them a diminished sanctity in the countries whither they have gone.
(יז) לָכֵן אָמַר כֹּה־אָמַר ה' אֱלֹהִים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְאֶסְפַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֶרְצוֹת אֲשֶׁר נִפְצַתֶם בָּהֶם וְנָתַתִּי לָכֶם אֶת־אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל:	(17) Yet say: Thus said the Lord GOD: I will gather you from the peoples and assemble you out of the countries where you have been scattered, and I will give you the Land of Israel.
(יח) וּבָאוּ־שָׁמָּה וְהִסִּירוּ אֶת־כָּל־שְׂקֻצֵיהָ וְאֶת־כָּל־תּוֹעֵבוֹתֶיהָ מִמֶּנָּה:	(18) And they shall return there, and do away with all its detestable things and all its abominations.
(יט) וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ חַדְשָׁה אָתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסַּרְתִּי לֵב הָאֲבָן מִבְּשָׂרָם וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בָּשָׂר:	(19) I will give them one heart and put a new spirit in them; I will remove the heart of stone from their bodies and give them a heart of flesh,
(כ) לְמַעַן בְּחַקְתִּי יֵלְכוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֶתֶם וְהָיִיתִי לָעָם וְאַנִּי אֶהְיֶה לָהֶם לֹא־לֵהִים:	(20) that they may follow My laws and faithfully observe My rules. Then they shall be My people and I will be their God.
(כא) וְאֵלֶּיב שְׂקוּצֵיהֶם וְתוֹעֵבוֹתֵיהֶם לָכֶם הִלֵּךְ דְּרָכְכֶם בְּרָאשֵׁם נָתַתִּי נֶאֱמַר ה' אֱלֹהִים:	(21) But as for them whose heart is set upon their detestable things and their abominations, I will repay them for their conduct—declares the Lord GOD."

<u>20. ירמיהו ג'</u>	
<p>(א) לֹא־מָרָה הָיְתָה יְשֻׁלַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִלְכָה מֵאִתּוֹ וְהִיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר הַיֹּשֵׁב אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חֲנוּף תַּחֲנוּף הָאָרֶץ הִיא וְאַתָּה זָנִית רַעִים רַבִּים וְשׁוּב אֵלַי נְאֻם־ה' :</p>	<p>(1) [The word of the LORD came to me] as follows: If a man divorces his wife, and she leaves him and marries another man, can he ever go back to her? Would not such a land be defiled? Now you have whored with many lovers: can you return to Me?—says the LORD.</p>
<p>(ב) שְׂאִי־עֵינֶיךָ עַל־שָׁפִילִים וּרְאֵי אֵיפֹה לֹא שָׁגַלְתָּ [שְׁכַבְתָּ] עַל־דַּרְכֵיכֶם יִשְׁבֹּת לָהֶם כַּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וּתְחַנְיֵפִי אֶרֶץ בְּזוֹנוֹתֶיךָ וּבְרָעוֹתֶיךָ :</p>	<p>(2) Look up to the bare heights, and see: Where have they not lain with you? You waited for them on the roadside Like a bandit in the wilderness. And you defiled the land With your whoring and your debauchery.</p>
<p>(ג) וַיִּמְנְעוּ רַבְבִּים וּמִלְקוֹשׁ לֹא הָיָה וַיִּמְצָח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתָּה הַכֹּלִם ...</p>	<p>(3) And when showers were withheld And the late rains did not come, You had the brazenness of a street woman, You refused to be ashamed...</p>
<p>(יב) הֲלֹךְ וּקְרֹאת אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צְפוּנָה וְאָמַרְתָּ שׁוֹבָה מִשְׁבָּה יִשְׂרָאֵל נְאֻם־ה' לֹא־אֶפְיֵל פְּנֵי בְכֶם כִּי־חַסִּיד אָנִי נְאֻם־ה' לֹא אֶסְוֹר לְעוֹלָם :</p>	<p>(12) Go, make this proclamation toward the north, and say: Turn back, O Rebel Israel—declares the LORD. I will not look on you in anger, for I am compassionate—declares the LORD; I do not bear a grudge for all time.</p>
<p>(יג) אַךְ דַּעֲי עוֹנֶךָ כִּי בַה' אֶל־הַיְדֹד פִּשְׁעֶת וּתְפִזְרִי אֶת־דְּרָכֶיךָ לְזָרִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעְוָן וּבְקוֹלֵי לֹא־שָׁמַעְתֶּם נְאֻם־ה' :</p>	<p>(13) Only recognize your sin; for you have transgressed against the LORD your God, and scattered your favors among strangers under every leafy tree, and you have not heeded Me—declares the LORD.</p>
<p>(יד) שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים נְאֻם־ה' כִּי אֲנִי בְּעַלְתִּי בְכֶם וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן :</p>	<p>(14) Turn back, rebellious children—declares the LORD. Since I have espoused you, I will take you, one from a town and two from a clan, and bring you to Zion.</p>

<u>21. דברי הימים א' ט'</u>	
<p>(א) וְכָל־יִשְׂרָאֵל הִתְנַחְשׁוּ וְהָגַם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה הָגְלוּ לְבָבֶל בְּמַעַלְמָם :</p>	<p>(1) All Israel was registered by genealogies; and these are in the book of the kings of Israel. And Judah was taken into exile in Babylon because of their trespass.</p>
<p>(ב) וְהַיּוֹשְׁבִים הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר בָּאֲחֻזָּתָם בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים :</p>	<p>(2) The first to settle in their towns, on their property, were Israelites, priests, Levites, and temple servants,</p>
<p>(ג) וּבִירוּשָׁלַם יָשְׁבוּ מִרְבְּנֵי יְהוּדָה וּמִן־בְּנֵי בְנֵי־יִמּוֹ וּמִן־בְּנֵי אֶפְרַיִם וּמִן־בְּנֵי מְנַשֶּׁה :</p>	<p>(3) while some of the Judahites and some of the Benjaminites and some of the Ephraimites and Manassehites settled in Jerusalem;</p>